

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 1 oktober 2018 is de heer R. Van Persie (hierna: 'beschuldigde'), ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Feyenoord – Vitesse d.d. 30 september 2018 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de aanklager') heeft via Feyenoord aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat beschuldigde met ingang van 1 oktober 2018 wordt uitgesloten van deelname competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 4 oktober 2018. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer J. van Benthem.

Bij die mondelinge behandeling is tevens kennisgenomen van televisiebeelden, de door Feyenoord ingebrachte beelden en een door Feyenoord ingebracht YouTube-fragment.

2. Verweer beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Beschuldigde heeft zich ten tijde van de mondelinge behandeling op het standpunt gesteld dat hij zijn linkerbeen heeft teruggetrokken op het moment dat hij zich realiseerde dat hij te laat was met zijn tackle c.q. sliding op de bal, waardoor hij de tegenspeler nauwelijks raakte. Beschuldigde stelt op basis van de balaanname van de Vitesse-speler dat de Vitesse-speler beschuldigde moet hebben gezien en dat beschuldigde vanaf de zijkant – en derhalve niet vanaf de achterkant – de sliding op de bal heeft ingezet. Beschuldigde is derhalve van mening dat hier geen sprake is van een overtreding waarvoor een rode kaart gegeven had mogen worden.

Namens beschuldigde wordt voorts gesteld dat er in beginsel geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel nu er volgens beschuldigde geen sprake is geweest van buitensporig inzet.

Beschuldigde stelt derhalve dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Volgens beschuldigde betrof het sliding van de zijkant met een normale snelheid in een poging om de bal te raken c.q. te blokkeren. Beschuldigde stelt aan de hand van de beelden dat de linkervoet van beschuldigde na de sliding eerst op de grond eindigt en vervolgens tegen de zijkant van de voetbalschoen van de Vitesse-speler aankomt. Het linkerbeen van beschuldigde is volgens beschuldigde niet hooggeheven waardoor beschuldigde de Vitesse-speler niet op de enkel of het bovenbeen raakt. Voorts stelt beschuldigde dat hij zijn benen inhoudt op het moment dat hij inziet dat

hij de bal niet kan spelen. Volgens beschuldigde buigt hij op dat moment, nadat hij met zijn voet op de grond komt en de Vitesse-speler licht raakt, zijn benen en draait hij op zijn linkerszij.

Hoewel volgens beschuldigde een dergelijke sliding bij de voetbalsport hoort, meent beschuldigde dat de door hem ingezette sliding hoogstens als 'onbesuisd' kan worden beschouwd, echter niet als buitensporig.

Tot slot stelt beschuldigde zich op het standpunt dat aan beschuldigde niet een soortgelijke schorsing kan worden opgelegd indien de overtreding van beschuldigde in een vergelijkend perspectief wordt gezet met de – in dezelfde speelronde – begane overtredingen die eveneens met een directe rode kaart zijn bestraft en waar een schorsing van drie wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, volgde. Volgens beschuldigde is het gelijktrekken van deze overtredingen met de overtreding van beschuldigde niet passend, onwenselijk en zou geen recht doen aan het gedrag van beschuldigde.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande om vrijspraak.

3. Vordering aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager stelt dat – op grond van de Spelregels veldvoetbal 2018/'19 – sprake is van ernstig gemeen spel indien er sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Voorts geeft de aanklager aan dat onder ernstig gemeen spel ook wordt verstaan een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met één of beide benen met buitensporige inzet of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

De aanklager stelt dat het voldoende is om tot een bewezenverklaring te komen indien er sprake is van 'voorwaardelijk opzet'. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is volgens de aanklager sprake indien de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Volgens de aanklager is op basis van de feitelijke omstandigheden hiervan sprake.

De aanklager stelt dat beschuldigde met een hoge snelheid de sliding – met zijn voet naar voren – met een hoge intensiteit inzet. De wijze waarop de sliding door beschuldigde wordt uitgevoerd noopt de aanklager – in lijn met de bevindingen met de scheidsrechter en de VAR – tot de conclusie dat de Vitesse-speler geblesseerd had kunnen raken en dat de kans hierop ook aanmerkelijk was en dat de speler deze kans heeft aanvaard.

Ten aanzien van het bewijs, komt de aanklager tot een bewezenverklaring van het ten laste gelegde op grond van de beelden, de verklaringen van de scheidsrechter, de 4^e official en de VAR.

De aanklager is van oordeel dat er sprake is van buitensporig inzet en dat beschuldigde de gezondheid van de Vitesse-speler in gevaar heeft gebracht.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de aanklager acht geslagen op de (lege) strafkaart van beschuldigde. De beschuldigde heeft volgens de aanklager ook niet het imago van een agressieve speler. Voorts neemt de aanklager ook in overweging dat beschuldigde niet vanwege

tactische redenen – met betrekking tot de strafmaat – in beroep is gegaan, maar direct na de wedstrijd kenbaar heeft gemaakt dat hij bij een eventuele schorsing in beroep zou gaan bij de Tuchtcommissie.

De aanklager stelt op grond hiervan dat het aan beschuldigde aangeboden schikkingsvoorstel passend en geboden is, inhoudende dat beschuldigde met ingang van 1 oktober 2018 wordt uitgesloten van deelname competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

4. (Niet) bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich tijdens de op 30 september 2018 gespeelde wedstrijd Feyenoord – Vitesse schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler, niet bewezen.

De niet bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het verweer van beschuldigde op zitting;
- De (op zitting getoonde) beelden;

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er – op grond van de Spelregels veldvoetbal 2018/19 – sprake is van ernstig gemeen spel aan de zijde van beschuldigde.

De Tuchtcommissie dient derhalve een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde ingezette sliding als buitensporig (inzet) kan worden aangemerkt.

Op basis van het verweer van beschuldigde op zitting en de beelden is naar het oordeel van de Tuchtcommissie komen vast te staan dat – hoewel beschuldigde een poging deed om de bal te raken en te laat was – de voet van beschuldigde eerst de grond raakte en vervolgens de linkervoet van de Vitesse-speler raakte. Vervolgens is – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – uit de beelden op te maken dat beschuldigde wel doorgleed maar dat zijn linkervoet op de grond bleef staan en beschuldigde deze introk zodra hij beseftte dat de bal niet meer in de buurt was en hij de bal niet meer kon raken. De beschuldigde boog eveneens zijn benen op het moment dat hij de Vitesse-speler raakte.

Vervolgens blijkt ook uit de beelden – hetgeen door beschuldigde op zitting is bevestigd – dat beschuldigde zijn bovenlichaam naar links draaide om op de grond te vallen en dat hij daarmee het effect van zijn handelen probeerde te beperken. Beschuldigde raakte de Vitesse-speler weliswaar en er is sprake van een overtreding, maar naar het oordeel van Tuchtcommissie is er geen sprake van ernstig gemeen spel.

De Tuchtcommissie begrijpt dat de scheidsrechter onder de gegeven omstandigheden – nu hij in een ‘split second’ een beslissing dient te nemen – een rode kaart heeft getoond aan beschuldigde. Ook heeft de Tuchtcommissie er begrip voor dat de VAR tot hetzelfde oordeel is gekomen als de scheidsrechter. Ook de VAR moet snel handelen en voor de Tuchtcommissie is de toelichting van beschuldigde zelf op zitting van doorslaggevende betekenis geweest. En die toelichting miste de VAR. De Tuchtcommissie is dus van mening dat er in dit geval, zoals hierboven aangegeven, geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel aan de zijde van beschuldigde.

Op basis van het bovenstaande is de Tuchtcommissie van oordeel dat de door beschuldigde ingezette sliding niet als buitensporig (inzet) kan worden aangemerkt nu beschuldigde – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – niet de noodzakelijke inspanning ver heeft overgeschreden en hij de veiligheid van de tegenstander niet in gevaar heeft gebracht.

De Tuchtcommissie komt tot het oordeel dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

6. De beslissing

Hetgeen onder 4. is vermeld wordt niet bewezen verklaard.

Beschuldigde wordt derhalve vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 4 oktober 2019 door mr. D. J. van Dijk, voorzitter, mr. D. A. van Steenbeek en mr. M. van Dijk, leden, bijgestaan door mr. M. Faouzi, secretaris.